

KUNGA DIENA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 3:1, 2; Jāņa 21:15-17; 2. Pēt. 3:13; Ps. 90:4; Mat. 24:43-51;
2. Pēt. 3:14-18.

ATMIŅAS PANTS:

“Ja reiz viss tā ies bojā, kādiem gan jums vajadzētu būt svētā dzīvošanā un dievbijībā.” (2. Pēt. 3:11)

Pagājušajos laikmetos cilvēki, kas neticēja Dievam, tika uzskatīti par neuzticamiem, pat bīstamiem. Kāpēc? Skaidrojums bija vienkāršs: ja viņi netic Dievam, tad viņi netic nevienai nākotnes tiesai, kurā tiem būs jāatbild par saviem darbiem. Toreiz uzskatīja, ka bez šādas motivācijas cilvēkiem ir lielāka tieksme darīt jaunu.

Lai gan mūsdienās šāda domāšana ir drīzāk novecojusi (un “politiski nekorekta”), neviens nevar noliegt aiz tās esošo loģiku. Protams, daudziem cilvēkiem, lai dzīvotu pareizi, nav vajadzīgas bailes no nākotnes tiesas. Tomēr fakts, ka mums būs jāatbild Dieva priekšā, noteikti stimulē labāku uzvedību.

Kā mēs redzējām, Pēteris nebaidījās brīdināt par tiesu, ko Jauna darītāji reiz piedzīvos, jo Bībele skaidri pasaka, ka šāda tiesa būs. Šajā kontekstā Pēteris nepārprotami runā par pēdējām dienām, par tiesu, par Jēzus otro nākšanu un laiku, kad “elementi sadegdami izjuks” (2. Pēt. 3:10). Pēteris zināja, ka mēs visi esam grēcinieki un kādas ir mūsu nākotnes izredzes. Viņš saka: “Ja reiz viss tā ies bojā, kādiem gan jums vajadzētu būt svētā dzīvošanā un dievbijībā.” (2. Pēt. 3:11)

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. jūnijā.

Autoritātes līnija

Pēteris brīdināja savus lasītājus par bīstamām mācībām, ko draudze piedzīvos. Viņš brīdināja no tiem, kas, apsolut brīvību, vadīs cilvēkus atpakaļ grēka verdzībā, kas ir pretēja mums apsoltajai brīvībai Kristū.

Diemžēl šī nebija vienīgā viltus mācība, kas izaicinās draudzi. Būs vēl kādas briesmas. Tomēr, pirms Pēteris nonāk pie šī specifiskā brīdinājuma, viņš vispirms pasaka kaut ko citu.

"Mīļotie, es rakstu jums jau otro vēstuli, abās ar atgādinājumiem turēt nomodā jūsu skaidro prātu, lai jūs atceraties sen sacītos svēto praviešu vārdus un Kunga un Glābēja bausli, ko jums nodeva jūsu apustuļi." (2. Pēt. 3:1, 2) Kādu domu Pēteris šeit pasaka, kāpēc viņa lasītājiem vajadzētu ieklausīties tajā, ko viņš raksta? Sk. arī Jāņa 21:15-17. _____

2. Pēt. 3:1, 2 Pēteris atgādina iedvesmotos vārdus, kas nākuši no "svētajiem praviešiem". Tādējādi viņš atkal norāda saviem lasītājiem uz Bībeli, Veco Derību, atgādinot, ka viņiem ir bijis "praviešu vārds, kas ir vēl stiprāks" (2. Pēt. 1:19). Viņš gribēja būt drošs, ka viņu ticības apliecība ir balstīta Dieva Vārdā. Nekas Jaunajā Derībā neattaisno domu, ka Vecā Derība vairs nav spēkā vai ka tai būtu maza nozīme. Tieši pretēji, Vecā Derība ir tā, kas palīdz nostiprināt Jaunās Derības spēkā esamību un ir pamatā apgalvojumiem, ko Pēteris izsaka par Jēzu.

Bet tur ir kas vairāk. Pēteris parāda skaidru līniju no Vecās Derības "svētajiem praviešiem" līdz viņa paša kā Kunga un Glābēja apustuļa autoritātei. Viņam bija skaidrs aicinājums no Kunga darīt to, ko viņš dara. Nav brīnums, ka viņš runāja ar tādu pārliecību un noteiktību. Viņš zināja savas vēsts avotu.

Kāpēc augstākajai autoritātei mūsu dzīvē ir jābūt Dieva Vārdam, nevis kultūrai vai mūsu pašu spriedumam? (Galu galā kāpēc gan mums vajadzētu ievērot septītās dienas sabatu, ja ne tāpēc, ka to saka Dieva Vārds?) _____

Zobgaļi

Pēc tam, kad Pēteris ir mudinājis savus lasītājus atcerēties "sen sacītos svēto praviešu vārdus un Kunga un Glābēja bausli, ko jums nodeva jūsu apustuļi" (2. Pēt. 3:2), Pēteris izsaka savu īpašo brīdinājumu. Varbūt apzinoties, cik bīstama var būt šī mācība, viņš mēģina teiktajam piešķirt to autoritāti, ar kādu viņš raksta.

Izlasi 2. Pēt. 3:3, 4. Kādus argumentus izteiks tie, kas ir skeptiski pret Kristus atgriešanos? _____

Ir svarīga līdzība starp tiem, kas sludina viltus brīvību, un tiem, kas neticīgi izsakās par Jēzus otro nākšanu. Pirmā grupa staigā "pēc nešķīstām miesas kārībām" (2. Pēt. 2:10), bet tie, kas noliedz Kristus atgriešanos, bija tie, kas "dzīvo savās iekārēs" (2. Pēt. 3:3). (Tā taču nav tikai sakritība, ka grēcīgas kaislības var novest pie viltus mācībām, vai ne?)

Zobgaļi, viņš brīdina, uzdos noteiktu jautājumu: "Kur paliek apsolījums par viņa atnākšanu?" (2. Pēt. 3:4) To darot, viņi izaicina ilgi pastāvošo kristiešu ticību, ka Jēzus atgriezīsies uz šo zemi – un pie tam drīz. Galu galā īpaši tāpēc, ka viņš runā par pēdējām dienām, šie zobgaļi norādīs uz nenoliedzamo realitāti, ka daudzi kristieši ir miruši, bet viss turpinās tā, kā tas vienmēr ir bijis.

Virspusēji skatoties, tas nav nesaprātīgs jautājums. Pat svētais Ēnohs, kā rakstīja E. Vaita, redzēja, ka taisnie un ļaunie "kopā kļūst par pīšļiem un ka tas ir viņu gals" ("Sentēvi un pravieši" 85. lpp.), un viņu tas satrauca. Ja pat Ēnohs, kas dzīvoja pirms plūdiem, cīnījās ar šo jautājumu, cik daudz vairāk tie, kas dzīvo tūkstošiem gadu vēlāk, līdz pat "pēdējām dienām"?

Un kā ir ar mums, septītās dienas adventistiem? Mūsu nosaukums jau runā par Kristus otro nākšanu. Un tomēr Viņš vēl joprojām nav atnācis. Un, jā, mēs piedzīvojam zobgaļus – tieši tā, kā Pēteris to bija paredzējis.

Kā tu savā ticības pieredzē tiec galā ar faktu, ka Kristus vēl nav atgriezies? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā sabatā. _____

Tūkstoš gadu kā viena diena

Kā Pēteris 2. Pēt. 3:8-10 atbild uz argumentu, ko izsaka zobgaļi? Ko viņš pasaka tādu, kas mums arī mūsdienās palīdz saprast, kāpēc Kristus vēl nav atgriezies? _____

Pēteris atbild uz jautājumu par pasaules nemainīgo dabu. Viņš atgādina saviem lasītājiem, ka tā nav patiesība, ka pasaule ir nemainīgi turpinājusies kopš radišanas. (Ievēro, kā Pēteris tiešā veidā iet pie Dieva Vārda kā pie savu atbilstu avota un autoritātes.) Valdīja liela ļaunuma laiks, pēc kā Dievs iznīcināja pasauli plūdus (2. Pēt. 3:6). Un plūdi patiešām ienesa pasaulē lielas izmaiņas, kas palikušas līdz pat mūsdienām. Tad Pēteris saka, ka nākamā iznīcība būs ugunī, nevis ūdenī (2. Pēt. 3:10).

Pēteris arī rakstīja: "Kungam viena diena ir kā tūkstoš gadu un tūkstoš gadu kā viena diena." (2. Pēt. 3:8) To sakot, Pēteris varbūt atcerējās vārdus Ps. 90:4: "Jo tūkstoš gadi tavās acīs kā vakardiena, kas prom, kā sardzes laiks, kas naktī." Citiem vārdiem, mūsu laika izpratne nav tāda, kāda tā ir Dievam. Tāpēc, spriežot par laiku, mums ir jābūt uzmanīgiem.

No cilvēka perspektīvas šķiet, ka Kristus nākšana kavējas. Bet mēs raugamies uz visu tikai no sava cilvēciskā viedokļa. No Dieva redzespunkta nekādas kavēšanās nav. Patiesībā Pēteris pasaka, ka Dievs savas lielās pacietības dēļ piešķir papildlaiku. Viņš negrib, ka kāds iet bojā (2. Pēt. 3:9). Laiks papildus tiek dots, lai nodrošinātu vēl daudziem iespēju atgriezties.

Tomēr Pēteris brīdina, ka Dieva pacietību nevajadzētu uzskatīt kā iespēju atlikt lēmumu pieņemt Jēzu. Kunga diena nāks negaidīti kā zaglis naktī. Zaglis nakts aizsegā cer, ka varēs aizlavīties. Bet, lai gan Kunga diena nāks kā zaglis, to nevarēs nepamanīt. Kā Pēteris raksta: "Debesis ar lielu troksni izgaīsīs, pasaules elementi sadegdami izjuks." (2. Pēt. 3:10) Būtībā Pētera vēsts ir tāda pati kā Pāvilam: "Redzi, tagad ir Dieva labvēlības laiks, redzi, tagad ir glābšanas diena." (2. Kor. 6:2)

Nu, un?

Kāds jauns vīrietis centās liecināt savai mammai. Viņš tai stāstīja par Jēzus nāvi un Viņa nākšanas apsollījumu. Viņš bija lepns par sevi, domādams, ka ir izdarījis diezgan daiļrunīgu darbu. Kad viņš bija pabeidzis savu īso svētrunu par Jēzu un otro nākšanu, mamma paskatījās uz viņu un teica: "Nu, un kāds tam sakars ar mani tagad?"

Izlasī 2. Pēt. 3:11-13. Kā Pēteris atbild uz jautājumu: "Kāds tam sakars ar mani tagad"? Sk. Mat. 24:43-51.

Kā jau minējām, jau mūsu nosaukums – septītās dienas adventisti – atklāj mūsu ticību Kristus atgriešanās realitātei. Tā ir mūsu pamatmācība. Visa mūsu kristīgā ticība kļūst bezjēdzīga bez Kristus atgriešanās un bez tā, ko tā apsola.

Bet vai mēs neesam briesmās kļūt līdzīgi jaunajam kalpam Mat. 24:43-51 līdzībā? Mēs varbūt nedarām tieši tādus jaunumus, kādi atainoti līdzībā, bet ne par to ir runa (tā galu galā ir līdzība). Šī līdzība brīdina no tā, ka var būt vieglāk pazemināt mūsu standartus, īpaši attiecībā uz to, kā mēs izturamies pret citiem, un kļūt līdzīgāki pasaulei un mazāk dedzīgi savā ticībā Kunga nākšanai.

Protams, toreiz un tagad mēs sastopamies ar tādiem cilvēkiem, kas ar savām tabulām un pravietiskajiem aprēķiniem apgalvo, ka viņi zina Kristus atgriešanās datumu. Bet septītās dienas adventistu briesmas nav tajā, ka viņi noliek datumus Kristus drīzajai nākšanai. Drīzāk briesmas ir tajā, ka gadiem ejot, otrās nākšanas apsollījums sāk ieņemt daudz mazāku lomu mūsu domāšanā.

Jā, jo ilgāk mēs šeit esam, jo tuvāka ir otrā nākšana. No otras puses, jo ilgāk mēs šeit esam, jo vieglāk mums ir iedomāties, ka Viņa atgriešanās ir tik tālā nākotnē, ka tā nemaz neietekmē mūsu ikdienas dzīvi. Raksti brīdina no tādās pašapmierinātības. Kā Pēteris teica, ja Jēzus atgriezīsies un mums būs jāstājas tiesas priekšā, tad kristiešiem vajadzētu dzīvot svētu un dievbijīgu dzīvi (2. Pēt. 3:11). Otrās nākšanas realitātei, lai arī kad tā notiek, vajadzētu ietekmēt to, kā mēs dzīvojam tagad.

Cik lielā mērā otrās nākšanas realitātei vajadzētu ietekmēt mūsu ikdienas dzīvi un domāšanu? Ko tava atbilde liecina par tevi, par tavu dzīvi un ticību?

Pēdējais aicinājums

Pēteris noslēdz savu vēstuli ar to pašu tēmu, kas caurvij vēstuli jau no paša sākuma: svētas dzīves dzīvošana un "lai nekrietnie ar maldināšanu neaizvilina sev līdzī" (2. Pēt. 3:17).

Izlasi 2. Pēt. 3:14-18. Ko Pēteris uzrunā un no kā viņš brīdina? _____

Cik interesanti, ka Pēteris noslēdz savu vēstuli ar aicinājumu lasīt "mūsu mīļotā brāļa Pāvila" rakstus (2. Pēt. 3:15). Pāvils rakstīja arī par vajadzību dzīvot mierā, gaidot Jēzus otro nākšanu, un izmantot laiku, lai vadītu svētu dzīvi (sk. Rom. 2:4, Rom. 12:18, Fil. 2:12).

Ievēro arī to, kā Pētera atsaucē uz Pāvila rakstiem parāda, ka Pāvila raksti tika augsti vērtēti kristīgās vēstures sākumā. Tas, vai Pēteris atsaucas uz visiem Pāvila rakstiem, kas mūsdienās ir atrodami Jaunajā Derībā vai tikai uz daļu no tiem, nav pateikts. Tomēr Pētera komentārs liecina, ka Pāvila vēstules tika augsti vērtētas.

Visbeidzot Pēteris komentē, ka Pāvila raksti var tikt nepareizi izskaidroti – tieši tāpat kā citas Svēto Rakstu daļas. Grieķu vārds "grafa" burtiski nozīmē "raksti", bet šajā kontekstā tas skaidri nozīmē "svētie raksti", tādi kā Mozus grāmatas un pravieši. Šeit ir ļoti agrīns pierādījums tam, ka Pāvila rakstiem piemita autoritāte gluži tāpat kā ebreju Bībelei.

Ņemot vērā to, ka mēs iepriekš lasījām par viltus skolotājiem, kas apsola brīvību, nav grūti iedomāties, ka Pāvila rakstus par brīvību un žēlastību cilvēki mēdza izmantot kā attaisnojumu grēcīgai uzvedībai. Pāvils spēcīgi uzsver taisnošanu tikai ticībā (Rom. 3:21, 22), bet nekas viņa rakstos nedod cilvēkiem tiesības grēkot (sk. Rom. 6:1-14). Pāvilam pašam nācās tikt galā ar šiem maldiem attiecībā uz to, ko viņš sludināja un mācīja par taisnošanu ticībā. Tomēr Pēteris brīdina, ka tie, kas sagroza viņa rakstus, dara to "sev par pazušanu" (2. Pēt. 3:16).

Kādus lēmumus tu vari izdarīt tieši tagad, lai vadītu tādu dzīvi, uz kādu mēs esam aicināti Kristū Jēzū? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

No mūsu perspektīvas var likties, ka Kristus otrā nākšana lielā mērā kavējas. Jēzus acīmredzot zināja, ka mēs tā jutīsimies. Dažās līdzībās Viņš brīdina, kas var notikt, ja mēs neesam piesardzīgi un modri šajā laikā. Piemēram, līdzība par diviem kalpiem Mat. 24:45-51 (minēta trešdienas tēmā). Abi gaidīja sava kunga atgriešanos. Bet abi bija nonākuši pie atšķirīgiem secinājumiem par viņa atgriešanos. Viens bija nolēmis, ka viņam ir jābūt gatavam uz kunga atgriešanos jebkurā laikā. Otrs teica, ka kungs kavējas, un uzskatīja to par iespēju rīkoties ļauni. "Tā kā mēs nezinām precīzu Viņa nākšanas laiku, mums ir pavēlēts būt modriem. 'Laimīgi tie kalpi, kurus kungs pārnācis atradīs nomodā.' (Lūk. 12:37) Tie, kas gaida Kunga atgriešanos, to nedara kūtrā bezdarbībā. Kristus atnākšanas gaidīšana liek cilvēkam būties Viņu un Viņa sodu par grēkiem. Tai jāliek mums skaidri saprast, cik liels grēks ir atraidīt Viņa žēlastības piedāvājumu. Tie, kas gaida Kungu, šķīsta savas dvēseles, paklausot patiesībai." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 634. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz pirmdienas jautājumu par Kristus otro nākšanu. Kā mēs tiekam galā ar faktu, ka Kristus vēl nav atnācis? Ko mēs varam mācīties cits no cita atbildēm?

2. Kādas mācības un uzskati ir mums, septītās dienas adventistiem, kuru izcelsme nav kultūra, loģika vai tradīcijas, bet tikai Dieva Vārds?

3. Kā mēs redzējām šajā nedēļā, Pēteris grēcīgas tieksmes un kaislības saistīja ar viltus mācību. Tēmā bija teikts: "Tā taču nav tikai sakritība, ka grēcīgas kaislības var novest pie viltus mācībām, vai ne?" Kāpēc tā nav tikai sakritība? Kādos dažādos veidos tie varētu viens otru ietekmēt?

4. Alberts Einšteins atklāja pasaulei pārsteidzošo domu, ka laiks nav absolūts. Tas ir, atkarībā no tā, kur tu atrodi un cik ātri kusties, tavā atskaites sistēmā tas būs atšķirīgs no kāda cita cilvēka citā atskaites sistēmā. Doma ir tāda, ka laiks ir kaut kas ļoti noslēpumains un tas darbojas tādos veidos, ko mēs pilnībā neizprotam. Kā šī doma var palīdzēt mums saprast, ka laiks Dievam nav tāds pats kā mums, īpaši tādā kontekstā, ka Kristus vēl nav atgriezies?